

det er jo en mærkelig Forandring; men jeg tror ikke, at den ærede Regjering har forandret sit Standpunkt, det ligger vist snarere deri, at det ærede Medlem er kommen til at se med ganske andre Øine paa den nuværende Regjering, saa at den er kommen til at se meget bedre ud end tidligere. Efter disse Bemærkninger skal jeg udtale, at jeg vil stemme mod det foreliggende Finantslovsforslag ikke fordi jeg under andre Forhold og under en eneste Regjering kunde have givet det min Stemme, men Grunden er alene den, at jeg finder det usforvarligt at være med til at stemme for en Finantslov til den Regjering, som har udstedt en provisorisk Finantslov. Jeg stemmer derfor mod denne Finantslov for at nedlægge en Protest imod, hvad der skete den 12te April, og for at nedlægge en bestemt Protest mod den Regjering, der har udstedt en provisorisk Finantslov.

S. W. Hansen: Da Liden var saa langt fremrykket, og det foreliggende Finantslovsforslag er blevet saa grundig belyst fra forskjellige Sider, saa at der ikke let kan siges noget Nyt hverken fra den ene eller den anden Side, vil jeg indskrænke mig til at sige, at jeg med Hensyn til min Afstemning alene skal henholde mig til den Motivering, som er fremkommen fra det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Clausen). Jeg vil da, som de kunne forstaa, i Henhold dertil komme til at stemme mod det foreliggende Finantslovsforslags endelige Vedtagelse. Jeg skal blot tilføje, at jeg i Modsetning til det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (Ternansen), der mente, at vi nu med den Forsatning, vi havde, kun kunde komme frem ad Overenskomstens Vej, mener, at der i Grundlovens § 49 endnu er en Bevillingsmyndighedsret for det danske Folkething, og jeg haaber, at vi med Liden skulle hævde denne Ret, og med al den Magt, som staaar til vor Raadighed, sætte os mod en Regjering og Regjerings Foretagender af den Slags, som saa ofte er bleven nævnt her i Dag, nemlig denne Regjerings Foretagende af 12te April 1877. Jeg mener, at, naar vi skulle sætte os mod dem og grundig imod dem, skulle vi vise det ved at lade Regjeringen udstede provisoriske Finantslove, saa ofte den lyst, indtil det danske Folk har vundet et saa stort Flertal, ikke alene blandt de almindelige Vælgere til Folkethinget men ogsaa imellem dem, som vælge til Landstinget, at vi kunne sige, at Regjeringen vil blive fortrængt ved denne Folkevillie. At dette vil ske og vilde ske, dersom vi holde ud med Kraft og sammenluttede ind til Enden, er jeg fuldkommen overbevist om. Thi hvad er det, der sker, naar vi have en provisorisk Finantslov, og en Regjering regjerer i Kraft af den? Er det ikke det, at denne Regjering regjerer eneveloig? Og har nogen af de ærede danske Folkethings- og Landstingsmænd nogen Tid holdt af, at vi skulde

have en Enevelsregjering i Danmark? Jeg betragter det absolut som det Samme som en Enevelsregjering at blive regjeret provisorisk af Ministeriet, og jeg er overbevist om, at de ærede Landstingsmænd inden ret lang Tid ville slutte sig til os for at fortrænge et Ministerium, som kun kan regjere i Kraft af provisoriske Finantslove. Derfor gaar jeg trostig mod det her foreliggende Finantslovsforslag, jeg vil trostig gaa til at stemme mod ethvert Finantslovsforslag, som fremkommer fra denne Regjering. Jeg vilde meget hellere gaa trostig til at stemme imod, lige som det ærede Medlem for Veile Amts 5te Valgkreds (S. Jørgensen) sagde, naar der var Tale om, at vi paa den Maade kunde faae det forfaldet, end jeg vil gaa til det nu, da Halvdelen af mine forhenværende Venner have svigtet og ere gaaede over til Modstanderne, men jeg gjør det alligevel fordi det er min fulde Overbevisning, at det kun er den Maade, hvorpaa vi kunne hævde det danske Folks Bevillingsmyndighed, nemlig ved at hævde Betydningen af § 49 i den Grundlov, som nu bestaar. Derfor vil jeg nu denne Gang, som jeg før udtalte, i Henhold forsvrigt til, hvad der er sagt af det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds, stemme mod dette Finantslovsforslag.

Steenbæk: Det er blot nogle ganske faa Bemærkninger, jeg gjerne vilde tillade mig at gjøre, inden vi gaa til Afstemning. Er dette Finantslovsforslag, der nu ligger for til Afstemning, et godt Forstag, eller er det et daarligt? Kunne vi mærke Folkethingets Indflydelse? Har Folkethinget i tilstrækkelig Grad hævdet sin Indflydelse, hvis dette Forslag bliver til Lov? Disse Spørgsmaal ere blevne stillede, og de vilde blive stillede. Jeg mener, at, naar vi skulde svare paa dem, saa er det nødvendigt at sjele mellem to Ting; den ene er selve Forslagets Indhold, og den anden er Spørgsmaalet, om det er rigtigt at bevilge en Finantslov til den nuværende Ministerium. Svad Forslagets Indhold angaar, saa maa jeg sige: Det kunde være bedre, det kunde ogsaa være ringere. Kunde jeg i Diebliffet glemme den 12te April 1877 og tænke mig sat ind i regelmæssige Tilstande, saa maatte jeg sige: Na ja! det kan vel faadan ret godt gaa an; der er Punkter, jeg har imod, men det er jo umuligt især ved større Lovforslag, at vi kunne faae det indrettet saaledes, at de enkelte Medlemmer kunne være enige i det Altsammen. Jeg kan mærke Folkethingets Indflydelse, kan se Folkethingets Præg. Men vi leve under usædvanlige Forhold, og derfor bliver dette Spørgsmaal om Lovforslagets Indhold underordnet for mig, medens det, der bliver det Overordnede, bliver det Spørgsmaal: Er det rigtigt, at Rigsdagen bevilger det nuværende Ministerium en Finantslov? Ja, der er dem, der mene Jo, og der er dem, der mene Nei. Jeg hører til de Sidste, og jeg skal ganske kort begrunde, hvorfor jeg gjør